



# MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 437

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 iunie 2012

## SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
<b>HOTĂRĂRI ALE SENATULUI</b>			
19 bis. — Hotărâre privind constatarea încetării unor mandate de senator .....	1-2	și b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.....	3-5
23. — Hotărâre privind constatarea încetării unui mandat de senator .....	2	<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>			
Decizia nr. 612 din 12 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a)		591. — Ordin al secretarului general al Guvernului privind procedurile publicării, republicării și rectificării, precum și ale publicării în numere speciale, cu tiraj limitat, a actelor în Monitorul Oficial al României.....	6-8

## HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

### HOTĂRĂRE

#### privind constatarea încetării unor mandate de senator

Având în vedere demisia din calitatea de senator a domnului Popa Cornel, ales în Circumscripția electorală nr. 5 Bihor, Colegiul uninominal nr. 2, demisia din calitatea de senator a domnului Bîgiu Marian-Cristinel, ales în Circumscripția electorală nr. 10 Buzău, Colegiul uninominal nr. 2, demisia din calitatea de senator a domnului Țuțuianu Adrian, ales în Circumscripția electorală nr. 16 Dâmbovița, Colegiul uninominal nr. 1, demisia din calitatea de senator a doamnei Vasilescu Lia-Olguța, aleasă în Circumscripția electorală nr. 17 Dolj, Colegiul uninominal nr. 3, demisia din calitatea de senator a domnului Mustățea Vasile, ales în Circumscripția electorală nr. 19 Giurgiu, Colegiul uninominal nr. 2, demisia din calitatea de senator a domnului Bădescu Iulian, ales în Circumscripția electorală nr. 31 Prahova, Colegiul uninominal nr. 2, demisia din calitatea de senator a domnului Robu Nicolae, ales în Circumscripția electorală nr. 37 Timiș, Colegiul uninominal nr. 2, precum și demisia din calitatea de senator a domnului Frâncu Emilian-Valentin, ales în Circumscripția electorală nr. 40 Vâlcea, Colegiul uninominal nr. 2,

în temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 194 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

**Senatul** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Popa Cornel, începând cu data de 29 iunie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 5 Bihor, Colegiul uninominal nr. 2.

Art. 2. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Bîgiu Marian-Cristinel, începând cu data de 22 iunie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 10 Buzău, Colegiul uninominal nr. 2.

Art. 3. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Țuțuianu Adrian, începând cu data de 29 iunie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 16 Dâmbovița, Colegiul uninominal nr. 1.

Art. 4. — Senatul constată încetarea calității de senator a doamnei Vasilescu Lia-Olguța, începând cu data de 29 iunie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 17 Dolj, Colegiul uninominal nr. 3.

Art. 5. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Mustățea Vasile, începând cu data de 25 iunie 2012,

și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 19 Giurgiu, Colegiul uninominal nr. 2.

Art. 6. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Bădescu Iulian, începând cu data de 29 iunie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 31 Prahova, Colegiul uninominal nr. 2.

Art. 7. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Robu Nicolae, începând cu data de 22 iunie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 37 Timiș, Colegiul uninominal nr. 2.

Art. 8. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Frâncu Emilian-Valentin, începând cu data de 1 iulie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 40 Vâlcea, Colegiul uninominal nr. 2.

*Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iunie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**VASILE BLAGA**

București, 25 iunie 2012.  
Nr. 19 bis.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI  
SENATUL

### HOTĂRÂRE

#### privind constatarea încetării unui mandat de senator

Având în vedere demisia din calitatea de senator a domnului Bokor Tiberiu, ales în Circumscripția electorală nr. 15 Covasna, Colegiul uninominal nr. 2, în temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 194 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

**Senatul** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Bokor Tiberiu, începând cu data de 5 iulie 2012, și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 15 Covasna, Colegiul uninominal nr. 2.

*Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 iunie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**VASILE BLAGA**

București, 26 iunie 2012.  
Nr. 23.

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 612**

din 12 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 361 alin. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Maria Mandache în Dosarul nr. 241/333/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 108D/2012.

La apelul nominal se prezintă domnul avocat Ciprian-Olimpiu Mitoșeriu din cadrul Baroului Iași, cu delegație depusă la dosar, atât în calitate de reprezentant al autorului excepției, cât și în nume propriu, în calitate de parte. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Ciprian-Olimpiu Mitoșeriu, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, reluând argumentele precizate cu prilejul sesizării instanței de contencios constituțional.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece, în acest caz, recursul este devolutiv.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 1.443 din 15 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 241/333/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 361 din Codul de procedură penală, precum și ale art. XVIII pct. 44 și art. XXIV din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**, excepție ridicată de Maria Mandache în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile ale legale art. 361 alin. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea

cetățenilor în fața legii, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 52 alin. (2) referitor la stabilirea prin lege organică a condițiilor și limitelor exercitării drepturilor persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, deoarece s-a eliminat calea de atac a apelului împotriva sentințelor pronunțate de judecătorii. Se arată că numai apelul are caracter devolutiv și că numai în cadrul său probele nu sunt limitate la înscrisuri, ca în cazul recursului.

De asemenea, prevederile art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale mai favorabile, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție* și art. 124 referitor la *Înfăptuirea justiției*, deoarece de la aplicarea legii anterioare sunt exceptate procesele începute sub legea veche, cărora li se dă o soluționare în primă instanță anterior intrării în vigoare a legii noi. Se ajunge astfel ca persoane ale căror procese au început anterior intrării în vigoare a legii să beneficieze de regimuri diferite din punctul de vedere al căilor de atac aplicabile datorită soluționării fondului în momente diferite, uneori la diferențe de una sau două zile.

**Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**CURTEA,**

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului actului de sesizare a Curții Constituționale, dispozițiile art. 361 din Codul de procedură penală, precum și ale art. XVIII pct. 44 și art. XXIV din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din

26 octombrie 2010. În realitate, având în vedere criticile autorului excepției referitoare la prevederile legale contestate, raportate la normele de tehnică legislativă consacrate de art. 62 din Legea nr. 24/2000, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 361 alin. 1 lit. a) și b) cu denumirea marginală — *Hotărârile supuse apelului* din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin art. XVIII pct. 44 din Legea nr. 202/2010, precum și dispozițiile art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010, texte asupra cărora urmează a se pronunța și care au următorul conținut:

— Art. 361 alin. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală:

„*Sentințele pot fi atacate cu apel. Nu pot fi atacate cu apel:*

a) *sentințele pronunțate de judecătorii;*

b) *sentințele pronunțate de tribunalele militare;”;*

— Art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010: „(1) *Hotărârile pronunțate în cauzele penale înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale mai favorabile, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 52 alin. (2) referitor la stabilirea prin lege organică a condițiilor și limitelor exercitării drepturilor persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 124 referitor la *Înfăptuirea justiției*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Astfel, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, Curtea constată că autorul acesteia este nemulțumit de împrejurarea că prin Legea nr. 202/2010 s-a eliminat calea de atac a apelului pentru sentințele pronunțate de judecătorii. Dacă anterior acestor modificări era posibilă atacarea cu apel a acelor sentințe pronunțate de judecătorii numai în cazurile prevăzute de lege, de data aceasta, legiuitorul a instituit o normă generală potrivit căreia orice hotărâre pronunțată la nivelul judecătoriei va putea fi contestată uzând de o singură cale de atac, respectiv a recursului.

Prin urmare, normele de reglementare a competenței instanțelor judecătorești, a gradelor de jurisdicție, precum și a căilor de atac, constituie reguli de procedură, a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, se poate face numai prin lege. Legea procesual penală promovează, ca regulă generală, judecarea procesului penal în trei grade de jurisdicție: prima instanță, apel și recurs. În același timp, pentru anumite cazuri speciale, determinate de natura infracțiunilor care constituie obiectul procesului penal ori de calitatea făptuitorului, legea prevede, cu deplină justificare constituțională, ca excepție, existența doar a două grade de jurisdicție: primă instanță și recurs.

Reglementarea unei singure căi ordinare de atac nu este de natură să îngreudească dreptul de acces liber la justiție. Persoanele interesate se pot adresa atât primei instanțe, cât și celei de recurs, cu orice cerere procedurală prevăzută de lege, indiferent de numărul gradelor de jurisdicție. Părțile își pot exercita dreptul la apărare în tot cursul procesului penal, inclusiv în faza de urmărire penală, în primă instanță ori în calea de atac.

Criticile autorului nu pot fi primite, deoarece stabilirea competenței, precum și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire

la „condițiile legii”, atunci când reglementează exercitarea căilor de atac.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, se constată că instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului egalității atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

Totodată, părțile au posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către judecătorii. De asemenea este asigurat și dreptul la două grade de jurisdicție (judecata în primă instanță și judecata în recurs) în materie penală, reglementat de art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin urmare, câtă vreme sunt respectate aceste limite, legiuitorul național poate introduce sau elimina, în funcție de nevoile sociale care impun o anumită politică penală, oricâte grade de jurisdicție consideră necesare. Altfel spus, reglementările internaționale nu impun un anumit număr maxim al gradelor de jurisdicție sau al căilor de atac, ci numai un număr minim, care este deplin respectat.

De asemenea, susținerea autorului excepției potrivit căreia în calea de atac a recursului nu beneficiază de toate garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil, întrucât nu are posibilitatea de a beneficia de întregul regim probator, nu poate fi primită, deoarece prin art. XVIII pct. 47 din Legea nr. 202/2010 s-a modificat art. 385<sup>6</sup> alin. 3 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „**Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute la art. 385<sup>9</sup>, iar instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele. În aceste cauze, instanța de recurs poate administra probe noi sau readministra probele în situația în care consideră necesar pentru asigurarea dreptului părților la un proces echitabil.**” Prin urmare, o astfel de cale de atac are valențele unui veritabil apel, diferența fiind numai terminologică.

Curtea constată că limitele instituite de art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pot constitui obiectul unor restrângeri în sensul art. 2 paragraful 2 din același Protocol potrivit căruia dreptul oricărei persoane declarate vinovate de o infracțiune de către o instanță de judecată de a cere examinarea condamnării sale de o jurisdicție superioară poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore.

Totodată dispozițiile art. 52 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză, deoarece nu se referă la folosirea căilor de atac, ci la condițiile și limitele exercitării dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică printr-un act administrativ.

2. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010, Curtea constată următoarele:

Potrivit textului criticat, hotărârile pronunțate în cauzele penale înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010 rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul. *Per a contrario*, hotărârea pronunțată după intrarea în vigoare a noii legi va fi guvernată de regimul nou-instituit. Autorul excepției critică această soluție legislativă din perspectiva înfrângerii principiului egalității în drepturi, arătând că pot exista cazuri în care persoane aflate în

aceeași situație juridică sunt judecate după norme procedurale diferite.

Este recunoscut de principiu că impunerea prin lege a unor exigențe, cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, are o indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept. Prin intermediul lor se asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire.

Având dezlegarea constituțională să procedeze ca atare, legiuitorul trebuie să fie preocupat ca exigențele astfel instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu antreneze o restrângere excesivă a exercițiului vreunui drept, de natură să pună sub semnul întrebării însăși existența acestuia (a se vedea în acest sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

Durata procesului și finalizarea acestuia depind adesea de o serie de factori, cum sunt: gradul de operativitate a organelor judiciare; incidente legate de îndeplinirea procedurii de citare; complexitatea cazului și alte împrejurări care pot să întârzie soluționarea cauzei (de exemplu, în situația disjungerii cauzei față de un coautor, acesta, grație întârzierii finalizării fazei de urmărire penală, spre deosebire de celălalt coautor, poate apela la procedura simplificată). De asemenea, în numeroase cazuri, durata proceselor nu depinde numai de atitudinea părților care pot formula sau nu diverse cereri sau se pot afla în situații de natură obiectivă, ci se datorează unor alte circumstanțe, care țin de organizarea justiției și de gradul de încărcare a activității parchetelor și instanțelor.

Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, Parlamentul are competența exclusivă de a reglementa prin lege procedura de judecată. Reglementarea unei noi proceduri ce urmărește accelerarea soluționării proceselor nu încalcă principiului egalității și nediscriminării, decât dacă prevede un tratament diferențiat unor cazuri egale, **fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă**, sau dacă există o disproporție între mijloacele folosite și scopul urmărit. Or, în acest caz legiuitorul a ales ca aplicarea căilor de atac prevăzute de legea nouă să fie făcută în funcție de data pronunțării hotărârilor penale, astfel încât legea nouă urmează a se aplica în mod egal tuturor

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Maria Mandache în Dosarul nr. 241/333/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

persoanelor față de care au fost pronunțate hotărâri judecătorești ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010. Criteriul ales este cel obiectiv și rezonabil care constituie o garanție în privința previzibilității normelor procedural penale aplicabil în cazul proceselor penale pendinte. Prin urmare, dispozițiile art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 nu contravin principiului egalității în drepturi, fiind operante pentru toți inculpații aflați în aceeași situație juridică și pe deplin aplicabile în virtutea principiului *tempus regit actum*.

Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile criticate contravin principiului aplicării legii penale mai favorabile, Curtea constată că acest principiu are, în primul rând, rang constituțional și, în subsidiar, rang legal, așa cum este statuat prin art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală și art. 13 din Codul penal. Pe cale de consecință, teza potrivit căreia s-ar produce negarea principiului aplicării legii penale mai favorabile nu poate fi primită, întrucât în speță nu sunt puse în discuție aspecte legate de dreptul material, ci de dreptul procesual, care, de principiu, presupune aplicarea imediată a legii procesual penale. Totodată, este de observat că norma criticată este o normă tranzitorie menită să dea eficiență aplicării în timp a noilor proceduri.

În acest sens s-a pronunțat Curtea și cu prilejul modificărilor anterioare ale Codului de procedură penală prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, când prin Decizia nr. 304 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, a statuat că judecarea cauzelor aflate pe rol la data intrării în vigoare a legii noi se va face de către instanțele competente inițial și, în caz de admitere a apelului sau a recursului, dacă se dispune desființarea sau, după caz, casarea hotărârii și rejudecarea cauzei, aceasta se va judeca de instanța competentă, potrivit noii legi. Această din urmă teză este și cea aplicabilă prezentei spețe potrivit căreia sentința judecătorească a fost pronunțată după intrarea în vigoare a legii noi.

În plus, Curtea constată că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea celorlalte dispoziții constituționale invocate, deoarece prevederile legale criticate nu conțin norme care să aducă atingere dreptului la un proces echitabil sau principiului înlăptuirii justiției, aplicându-se în mod unitar tuturor persoanelor aflate în aceeași ipoteză juridică, fără niciun fel de discriminare pe considerente arbitrare.

Magistrat-asistent,  
**Afrodita Laura Tutunaru**

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI  
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

## ORDIN

**privind procedurile publicării, republicării și rectificării, precum și ale publicării în numere speciale, cu tiraj limitat, a actelor în Monitorul Oficial al României**

În temeiul prevederilor art. 12—17 și ale art. 22 din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată, cu modificările ulterioare,  
în baza art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 405/2007 privind funcționarea Secretariatului General al Guvernului, cu modificările și completările ulterioare,

**secretarul general al Guvernului** emite prezentul ordin.

### CAPITOLUL I

#### Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește procedura publicării în părțile I—VII ale Monitorului Oficial al României, procedura republicării și a rectificării, precum și procedurile publicării în numere speciale, cu tiraj limitat, a unor acte care au un volum extins și/sau interesează, prin obiectul lor de reglementare, doar un număr restrâns de persoane ori care conțin informații clasificate.

(2) Procedurile publicării, republicării și rectificării actelor normative se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) În sensul prezentului ordin, prin *emitent* se înțelege autoritățile publice și celelalte persoane juridice prevăzute la cap. II din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Emitenții au obligația de a comunica neîntârziat, în scris, Secretariatului General al Guvernului, regiei autonome sau Consiliului Legislativ, după caz, date, informații și precizări necesare îndeplinirii cerințelor legale privind procedurile prevăzute la art. 1 alin. (1).

(3) În cazul în care solicitarea de date, informații și precizări se face pe cale electronică, răspunsul emitenților se va face tot pe cale electronică, prin semnătură electronică calificată.

### CAPITOLUL II

#### Procedura publicării actelor

##### SECȚIUNEA 1

#### Publicarea actelor în Partea I a Monitorului Oficial al României

Art. 3. — (1) Emitenții transmit Secretariatului General al Guvernului actele supuse publicării, pe suport hârtie, în copie certificată, precum și pe e-mail, în fișier electronic certificat.

(2) Certificarea se realizează prin aplicarea ștampilei emitențului pe fiecare filă, inclusiv pe anexe, fără a se suprapune pe text.

(3) Certificarea formei electronice se realizează prin semnătură electronică calificată, de o persoană anume desemnată de către emitent.

(4) Emitenții comunică Secretariatului General al Guvernului numele și funcția persoanelor împuternicite să certifice actele transmise spre publicare ori de câte ori apar modificări cu privire la desemnarea acestora.

(5) Actele supuse publicării se transmit Secretariatului General al Guvernului însoțite de o adresă de înaintare, care va cuprinde:

a) categoria și datele de identificare ale actului supus publicării;

b) numărul de pagini ale documentului supus publicării;

c) numărul anexelor și numărul de pagini ale acestora;

d) semnătura conducătorului emitențului sau a locțiitorului său, iar în cazul actelor Parlamentului României, ale Președintelui României și ale Guvernului României, semnătura persoanei împuternicite să transmită actele spre publicare.

(6) Actele transmise în vederea publicării care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2)—(5) pot fi restituite emitențului.

(7) Evidența actelor primite spre publicare se ține într-un registru special, pe categorii de acte, potrivit art. 5 din Legea nr. 202/1998, republicată, cu modificările ulterioare, la Secretariatul General al Guvernului.

Art. 4. — Secretarul general al Guvernului dispune publicarea și transmiterea actelor către regia autonomă, pe bază de semnătură în condica de predare-primire, în termen de cel mult 24 de ore de la data primirii acestora.

Art. 5. — (1) Publicarea legilor, a celorlalte acte ale Parlamentului și ale fiecăreia dintre cele două Camere, a deciziilor Curții Constituționale pronunțate cu ocazia controlului constituționalității legilor înainte de promulgare, a decretelor, a mesajelor și a altor acte ale Președintelui României adresate Parlamentului, a ordonanțelor de urgență și a ordonanțelor Guvernului se realizează prin grija regiei autonome, cu prioritate, înaintea oricăror altor acte.

(2) Celelalte acte prevăzute la cap. II din Legea nr. 202/1998, republicată, cu modificările ulterioare, se publică în ordinea înregistrării lor potrivit art. 3, după publicarea actelor menționate la alin. (1).

(3) În situații motivate, secretarul general al Guvernului poate stabili o altă ordine de prioritate în publicarea actelor.

Art. 6. — Conținutul actului introdus în procesul de publicare nu poate fi modificat, sub sancțiunea nulității.

Art. 7. — (1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (5) lit. d) pot solicita, în scris, secretarului general al Guvernului retragerea actelor de la publicare.

(2) Secretarul general al Guvernului dispune, de îndată, regiei autonome nepublicarea actului în cauză, în măsura în care, la momentul sesizării sale, publicarea nu fusese realizată.

(3) Emitentul care a solicitat retragerea actului de la publicare suportă cheltuielile aferente operațiunilor materiale efectuate de regia autonomă în procesul de publicare, până la data dispoziției emise în condițiile alin. (2).

(4) Obligația de plată a cheltuielilor prevăzute la alin. (3) se notifică emitențului de către regia autonomă, în termen de cel mult 3 zile de la data dispoziției emise în condițiile alin. (2). Notificarea se face prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin fax sau prin poștă electronică, certificată cu semnătură electronică calificată.

## SECȚIUNEA a 2-a

**Republicarea actelor normative în Partea I a Monitorului Oficial al României**

Art. 8. — Actul normativ modificat și/sau completat în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în ultimul act de modificare, respectiv de completare.

Art. 9. — (1) Elaborarea formei republicabile a actelor normative, precum și trimiterea acestora Secretariatului General al Guvernului se efectuează de către emitenți.

(2) Republicarea legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului se face în cel mult 45 de zile de la data publicării actului care a dispus această măsură, cu respectarea dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 24/2000, republicată.

(3) Emitenții actelor de modificare și/sau de completare sunt obligați să elaboreze și să transmită Secretariatului General al Guvernului forma republicabilă a actului originar, pentru obținerea avizului Consiliului Legislativ, în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării actului de modificare și/sau de completare. În cazul codurilor, acest termen se prelungește cu 15 zile. Prin *act originar*, în sensul prezentului ordin, se înțelege actul normativ asupra căruia s-au produs modificări și/sau completări și care urmează să fie republicat.

(4) Republicarea legilor modificate sau completate prin ordonanțe ale Guvernului se face după aprobarea acestora din urmă prin lege, pentru a nu se crea eventuale discrepante cu legea de aprobare, în cazul în care aceasta aduce alte modificări ordonanței supuse aprobării.

(5) Evidența cererilor de republicare se ține într-un registru special, la Secretariatul General al Guvernului.

Art. 10. — (1) Cererea, împreună cu forma republicabilă a actului normativ primită de Secretariatul General al Guvernului, se transmite, de îndată, Consiliului Legislativ spre avizare.

(2) Consiliul Legislativ transmite avizul său către Secretariatul General al Guvernului în termen de cel mult 15 zile de la primirea cererii de republicare a actului normativ. În cazul codurilor, acest termen se prelungește cu 15 zile. După primirea avizului Consiliului Legislativ, Secretariatul General al Guvernului îl transmite de îndată emitentului.

(3) După primirea avizului Consiliului Legislativ, emitentul întocmește forma finală a actului normativ supus republicării.

Art. 11. — (1) Secretarul general al Guvernului dispune republicarea și transmiterea, de îndată, către regia autonomă a formei finale a actului normativ supus republicării, împreună cu avizul Consiliului Legislativ, pe bază de semnătură în condica de predare-primire.

(2) Regia autonomă procedează la republicarea actului normativ în forma transmisă de Secretariatul General al Guvernului, în termen de cel mult 10 zile de la primirea acesteia.

## SECȚIUNEA a 3-a

**Rectificarea actelor publicate în Partea I a Monitorului Oficial al României**

Art. 12. — (1) În cazul în care după publicare se descoperă erori materiale, se procedează la publicarea unei rectificări, pe baza cererii emitentului.

(2) Cererea emitentului, semnată de conducătorul sau de locțiitorul acestuia, iar în cazul actelor Parlamentului, ale Președintelui României și ale Guvernului României, de persoanele anume desemnate din cadrul acestor autorități publice, se adresează Secretariatului General al Guvernului, cu respectarea prevederilor art. 71 din Legea nr. 24/2000, republicată.

(3) Cererea trebuie să indice, în mod clar, actul supus rectificării, numărul și data Monitorului Oficial al României, Partea I, în care a fost publicat, eroarea materială, cu explicațiile necesare, precum și conținutul rectificării.

(4) Evidența cererilor de rectificare se ține în registrul special prevăzut la art. 9 alin. (5).

Art. 13. — (1) Secretariatul General al Guvernului transmite cererea de rectificare Consiliului Legislativ, spre avizare.

(2) Consiliul Legislativ transmite avizul său către Secretariatul General al Guvernului în termen de cel mult 3 zile de la primirea cererii de rectificare a actului normativ.

(3) Secretarul general al Guvernului dispune publicarea rectificării și transmiterea, de îndată, către regia autonomă a cererii de rectificare, împreună cu avizul Consiliului Legislativ, pe bază de semnătură în condica de predare-primire.

(4) În cazul în care Consiliul Legislativ avizează negativ cererea de rectificare, aceasta, împreună cu avizul Consiliului Legislativ, se restituie emitentului de către Secretariatul General al Guvernului.

Art. 14. — (1) Regia autonomă procedează la publicarea rectificării, pe baza avizului Consiliului Legislativ, în termen de cel mult 5 zile de la primire.

(2) Dacă ulterior se constată că rectificarea solicitată nu privește o eroare materială, răspunderea revine organului emitent care a solicitat rectificarea actului respectiv.

Art. 15. — (1) În cazul în care, după publicarea unor acte administrative individuale, care nu sunt supuse avizării Consiliului Legislativ, se descoperă erori materiale, emitentul înaintează Secretariatului General al Guvernului o cerere de rectificare, întocmită în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (2) și (3).

(2) Cererile de rectificare a hotărârilor Guvernului care nu au caracter normativ și care nu au fost avizate în stadiul de proiect de către Consiliul Legislativ se adresează Secretariatului General al Guvernului de către autoritatea publică inițiatoare.

(3) Atestarea neavizării de către Consiliul Legislativ se face la cererea Secretariatului General al Guvernului.

(4) Rectificările actelor prevăzute la alin. (1) și (2) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, din dispoziția secretarului general al Guvernului, în temeiul cererii înaintate de emitent.

## SECȚIUNEA a 4-a

**Publicarea unor acte normative care au volum extins și/sau interesează, prin obiectul lor de reglementare, doar un număr restrâns de persoane ori care conțin informații clasificate**

Art. 16. — (1) În cazul în care actul supus publicării are un volum extins și/sau interesează, prin obiectul său de reglementare, doar un număr restrâns de persoane, emitentul sau, după caz, regia autonomă solicită Secretariatului General al Guvernului aprobarea publicării actului într-un număr special al Monitorului Oficial al României, Partea I, cu un tiraj limitat, precum și numărul de exemplare, care se difuzează numai persoanelor interesate.

(2) Lista persoanelor interesate cărora li se difuzează numărul special prevăzut la alin. (1) se stabilește de emitent și se transmite regiei autonome, cu avizul secretarului general al Guvernului.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul actelor supuse publicării care conțin informații clasificate.

Art. 17. — (1) Cererile prevăzute la art. 16 trebuie să fie temeinic motivate, ele neputând fi formulate în scopul eludării sau al înfrângerii obligației constituționale de publicare.

(2) Cererea privind publicarea în numere speciale, cu tiraj limitat, a actelor normative care au volum extins și/sau interesează, prin obiectul lor de reglementare, doar un număr restrâns de persoane trebuie să cuprindă numărul de exemplare, referiri cu privire la destinatarii acestora, precum și date de ordin financiar privind publicarea acestora.

(3) Cererea privind publicarea în numere speciale, cu tiraj limitat, a actelor care conțin informații clasificate trebuie să cuprindă tipul documentului, numărul total de file al acestuia, numărul de anexe și numărul de file al fiecărei anexe, numărul total de exemplare care vor fi publicate, lista destinatarilor acestora, numărul de exemplare care va fi distribuit fiecăru

destinatar, forma prin care sunt transmise spre publicare — suport hârtie, suport electronic cu menționarea numărului și mării fișierelor de pe acesta, cu obligativitatea restituirii suportului electronic.

(4) Răspunderea pentru datele cererii prevăzute la alin. (1)—(3) revine emitentului.

(5) În cazul solicitării prevăzute la art. 16, precum și în alte situații în care tipărirea și difuzarea anexelor la diverse acte sunt limitate ca tiraj, se va face mențiune în numărul respectiv al Monitorului Oficial al României, Partea I, despre regimul acestora.

Art. 18. — Secretarul general al Guvernului se pronunță printr-o rezoluție asupra cererii prevăzute la art. 17, în termen de 48 de ore de la primirea acesteia.

Art. 19. — Respingerea motivată a cererii prevăzute la art. 17 de către secretarul general al Guvernului se comunică, de îndată, emitentului.

Art. 20. — Regia autonomă distribuie exemplarele din Monitorul Oficial al României, Partea I, cu tiraj limitat, care conțin informații clasificate.

Art. 21. — Prevederile legale în vigoare privind protecția informațiilor clasificate se aplică în mod corespunzător în toate situațiile gestionării actelor normative și individuale cu conținut clasificat.

#### SECȚIUNEA a 5-a

##### **Publicarea actelor în Partea a II-a a Monitorului Oficial al României**

Art. 22. — Actele care, potrivit art. 6 din Legea nr. 202/1998, republicată, cu modificările ulterioare, se publică în Partea a II-a a Monitorului Oficial al României urmează procedura prevăzută la art. 3 și 4, atribuțiile Secretariatului General al Guvernului exercitându-se în mod corespunzător.

Art. 23. — (1) Regia autonomă procedează la publicarea actelor în Partea a II-a în termenele prevăzute de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului.

(2) Dacă regulamentele nu stabilesc un termen, publicarea trebuie efectuată în cel mult 15 zile de la data primirii actelor de către regia autonomă.

#### SECȚIUNEA a 6-a

##### **Publicarea actelor în părțile III—VII ale Monitorului Oficial al României**

Art. 24. — (1) Publicarea actelor în părțile III—VII ale Monitorului Oficial al României se realizează în condițiile stabilite de regia autonomă, cu respectarea dispozițiilor art. 7—11 din

Legea nr. 202/1998, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legilor care reglementează regimul juridic al actelor respective.

(2) Emitenții transmit regiei autonome actele supuse publicării, pe suport hârtie, în copie certificată, precum și pe e-mail, în fișier electronic certificat.

(3) Certificarea se realizează prin aplicarea ștampilei emitentului pe fiecare filă, inclusiv pe anexe, fără a se suprapune pe text. Certificarea formei electronice se realizează prin semnătură electronică calificată, de o persoană anume desemnată de către emitent.

(4) Emitenții comunică regiei autonome numele și funcția persoanelor împuternicite să certifice actele transmise spre publicare ori de câte ori apar modificări cu privire la desemnarea acestora.

(5) Actele supuse publicării se transmit regiei autonome însoțite de o adresă de înaintare, care va cuprinde:

a) categoria și datele de identificare ale documentului supus publicării;

b) numărul de pagini, cuprinzând și numărul de caractere cu spații, ale documentului supus publicării;

c) numărul anexelor și numărul de pagini, cuprinzând și numărul de caractere cu spații, ale acestora;

d) semnătura conducătorului emitentului sau a locțiitorului său.

(6) Actele transmise în vederea publicării care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3)—(5) pot fi restituite emitentului.

#### CAPITOLUL III

##### **Dispoziții finale**

Art. 25. — (1) În cadrul procedurii de publicare a actelor în Partea I și Partea a II-a ale Monitorului Oficial al României, regia autonomă prezintă secretarului general al Guvernului spre avizare, imediat după procesarea și paginarea actului supus publicării, sumarul numărului publicației.

(2) Secretarul general al Guvernului avizează sumarul numărului publicației și îl transmite, de îndată, regiei autonome, în vederea tipării.

Art. 26. — Întârzierea efectuării unor publicări, republicări sau rectificări, datorată nerespectării de către emitenți a obligațiilor ce le revin potrivit prezentului ordin, atrage exclusiv răspunderea acestora.

Art. 27. — Cheltuielile de publicare a actelor în Monitorul Oficial al României se suportă potrivit prevederilor art. 20 și 21 din Legea nr. 202/1998, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 28. — Prezentul ordin intră în vigoare la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretarul general al Guvernului,  
**Ion Moraru**

București, 30 iunie 2012.  
Nr. 591.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 598003